

[Madsen-Mygdal.]

eller ned, en Forbedring af Landbrugets Rentabilitet paa ca. 200 Mill. Kr.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Det lader til, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nu vil føre Striden over til det Spørgsmaal, om man helst skal tage Skatten hos dem, som ingenting har, eller lægge den over paa dem, som har nogen Indtægt. Derom stod Striden ikke. Vi er begge enige om, at Ejendomsskatterne bør lattes, men Striden staar om, hvorvidt man bør lægge dem over paa Indkomstskatten eller paa indirekte Skatter. Jeg har tidligere haft det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal til at staa ved min Side, da vi talte om, hvor vi skulde lægge den Byrde, og det var ikke paa de direkte Skatter.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: I Bedømmelsen af Krone-nedskæringsens Virkning tror jeg, man i al Almindelighed overdriver stærkt fra begge Sider. Ogsaa det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal overdriver stærkt, naar han som Bevis for Gavnigheden siger, at hvis Æg i Dag koster 3 Kr. pr. 100, vilde de uden Krone-nedskæringen koste 2 Kr. 50 Ø., følgelig en Fordel paa 50 Ø. Det Ræsonnement er ganske forkert, under den bestemte Forudsætning, som jeg antager er rigtig, at heller ikke 3 Kr. s-Prisen dækker Udgifterne, og naar den ikke gør det, og man ikke kan likvidere den paagældende Produktion, har Ræsonnementet ikke mere Rigtighed, saa bliver det ligegyldigt overfor den Vare, hvad enten man har den ene eller den anden Pris, for Produktionen skal og maa og bør under alle Omstændigheder holdes oppe. Det skal man tage med i sin Beregning og saa i øvrigt regne rigtigt, hvad man desværre meget sjældent gør.

Oluf Pedersen: Den højtærede Indenrigsminister udtalte overfor mig, at jeg ikke skulde gaa hen og faa Storhedsvanvid. Jeg vil gerne deroverfor sige, at jeg er enig med den højtærede Indenrigsminister i, at det vilde være meget upassende af et menigt Medlem her i Salen. Det maa man overlade til de virkelige store.

Den højtærede Indenrigsminister gjorde

gældende, at der efter det Forslag, der her var fremsat, var samme Loft som tidligere med Hensyn til Grundskyldspromillens Stigning. Det er for saa vidt rigtigt, idet der er indsat dette Forslag om kommunal Indkomstskat. Jeg vil opfordre den højtærede Indenrigsminister til at trække et saadant Forslag ud af Lovforslaget. Det stemmer ikke med den gamle radikale Opfattelse, det er jo i direkte Strid med Køge-Resolutionen, som jeg maa gaa ud fra, at Ministeren er Tilhænger af; i hvert Fald gælder det jo en stor Part af hans Parti.

Den højtærede Minister hævdede, at dette Forslag indeholdt ikke, hvad han principielt ønskede. Ja, men saa forstaar jeg ikke, hvorfor Ministeren afviser Ændringer, der kunde imødekomme netop det, som Ministeren principielt ønsker.

Den højtærede Minister var uenig med mig med Hensyn til mine Beregninger, sagde, at han ikke var i Stand til at kontrollere dem, og var endda saa dristig at sige, at de sikkert ikke var rigtige. Det ser jo underligt ud, at man fra et Ministerium her i dette høje Ting fremsætter et Forslag uden at have prøvet paa at regne det mest elementære ud med Hensyn til dette Forslags Virkninger. Hvis den højtærede Minister havde foretaget saadanne Beregninger, vilde han vide, at de hovedsagelig faldt sammen med det, som jeg oplyste her. Vi maa jo antage, at der senere maa komme Beregninger fra Ministeriet over, hvordan et saadant Forslag virker. Forholdet er jo det, at det Tilskud, som man giver, betyder et mægtigt Tilskud til Herremændene her i Landet, et Tilskud, som for en Herregaard som Lerchenborg kan gøres op til meget nær ved 4 000 Kr. Det er da et Tilskud, der forslaaer noget, det er et anderledes Tilskud end det, man spiser Fattigfolk af med. Her staar vi overfor en stor Godsejer, og saa skal han have, saa det klodser! Det fremgaar af det fremsatte Lovforslag.

Den højtærede Minister hævdede, at dette Forslag ikke kunde føre til en Forhøjelse af Ejendomsværdierne. Ja, deroverfor er der for det første det at sige, at Ejendomsværdierne staar altid i et vist Forhold til de økonomiske Forhold netop i den Tid, hvor der handles, og dernæst, at en Del af den Nedsættelse, der her er givet, maa anses for at være varig, og at den derfor nødvendigvis maa føre til en Forhøjelse af Ejendomsværdierne.

Saa hævdede den højtærede Minister, at de Indrømmelser, der her var gjort med Hensyn til Overgangsvanskelighederne,